

העלון מוקדש לאוקמי שכינתא מעפרא
ולעילוי נשמת מרת אימי דליה אפרת בת נעימה ע"ה

פני עין חמד

יזכר לזכור י"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מקבלת ציון

פְּרָשָׁת וַאֲרָא - תְּפִלָּה מְעוֹמֶק הַלֵּב

"וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שְׁוַעֲתָם" (שמות ב', כ"ג)

את המקום והולך להביא.

מי שהמתין אחריו בתור היה יהודי קצר רוח. הוא התחיל להרים את קולו: "אתה לא מתבייש? יום שישי היום. אתה מעכב את כולם והולך להביא עוד מוצרים?".

האברך התחיל לבכות! האיש הרגיש לא נעים והתנצל: "אני מממן את הקניה שלך!", ואז האברך פרץ בבכי חזק יותר.

הוא התקשר לאשתו ליד אותו אדם ושאל אותה: "תגידי לי האם היה לי כסף בכיס?", היא ענתה: "לא, אני התפללתי".

אנשים מחפשים סגולות וברכות מרבנים. הסגולה נמצאת אצלנו - תפילה מעומק הלב!

רבותינו אמרו: "אל תעשה תפילתך קבע אלא תחנונים!". אני מתפלל כי אני דתי - זו תפילת קבע! אדם שמחכה לתפילה - לדבר שוב עם ה' ולשפוך לפניו את הלב - זה תחנונים.

אנחנו קוראים בפרשה: "וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שְׁוַעֲתָם" (שמות ב', כ"ג). התורה מבארת: "וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ, וַיִּתְּנוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה, וַיִּצְעַק אֶל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוֹ" (דברים כ"ו, א', ו'-ז'). בזכות מה עם ישראל יצא ממצרים? - "ונצעק" תפילה מכל הלב!

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

שבת לבית

י"ח	כ"ח	כ"ט	י"ח
18:17	17:39	16:22	י"ח
18:14	17:40	16:39	כ"ח
18:14	17:38	16:30	כ"ט
18:18	17:41	16:42	י"ח

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר
מירב בת אילנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימית בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקוה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

להצלחת ולרפואת כל עם ישראל

כ"ח טבת ה'תשפ"ו

פרשת וארא

פניני עין חמד

שואל ומשיב בהלכה - צום עשרה בטבת

מה הן ההלכות של צום עשרה בטבת?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי שליט"א, רב הקהילה מהספר 'הכשרות למעשה':
בעשרה בטבת מלך בבל התחיל לצור על ירושלים כדי להחריב אותה, לכן אנחנו מתענים ביום זה כדי להכניע את ליבנו ולחזור בתשובה שלימה. אנחנו מתחננים לפני בורא עולם שירחם עלינו וישוב לגאול אותנו גאולה עולמית. הצום מתחיל בעלות השחר ומסתיים בצאת הכוכבים.

בתי-כנסת רבים נוהגים להקדים את תפילת מנחה כדי שיספיקו לסיים את התפילה לפני השקיעה כדי שהכהנים ישאו את כפיהם. אם מתפללים מנחה גדולה (לפני פלג המנחה) הכהנים לא נושאים את כפיהם.

חייבים להתענות ביום עשירי בטבת ופורץ גדר ישכנו נחש. אבל קטנים, כלומר: בן שעדיין לא מלאו לו שלוש-עשרה שנים ויום אחד ובת שלא מלאו לה שתיים-עשרה שנים ויום אחד, פטורים לגמרי מן התענית. הם לא צריכים להתענות אפילו למספר שעות. גם אם יש להם דעת להתאבל על חורבן ירושלים, כל שלא הגיעו למצוות, הרי הם פטורים מתענית זו. אפילו אם הם רוצים להחמיר על עצמם ולהתענות - יש למחות בידם שלא יעשו כן.

מעוברות ומניקות פטורות מתענית עשרה בטבת. מעברת לעניין זה היא אישה שעוברת ניכר, כלומר: עברו שלושה חודשים מתחילת ההיריון. אם היא סובלת ממיחושים והקאות היא פטורה מתענית זו גם לפני שעברו שלושה חודשים מתחילת ההיריון, בפרט אם כבר עברו ארבעים יום מתחילת ההיריון.

מעיקר הדין, מינקת היא אישה בתוך עשרים וארבעה חודשים מזמן הלידה. במשך הזמן הזה היא חלשה מאוד ועדיין לא שבה לאיתנה. אישה שמרגישה שיש בכוחה להתענות בקלות, תשאל רב מורה הוראה אם היא יכולה להתענות.

חולים פטורים מן הצום. אדם חלש או זקן מאוד שמצטער בצום וחושש שאם יתענה, ייחלש ויחלה - פטור מהצום. חולה שהתרפא אבל עדיין מרגיש חולשה וחושש שאם יתענה יהיה חולה שוב - פטור מהצום.

אם בטעות בירך על מאכל ולפני שהכניס אותו לפיו נזכר שהיום צום, יטעם מעט כדי שברכתו לא תהיה ברכה לבטלה. אחר כך חייב להמשיך לצום. אבל לא יאמר בתפילת העמידה 'עננו'. הוא לא צריך להתענות ביום אחר במקום הצום.

יום עשרה בטבת נקבע כיום הקדיש הכללי. ראוי להדליק נר נשמה לעילוי נשמת הנרצחים בשואה הי"ד.

עשיית חסד בשלמות

להלן סיפור מופלא מפי בעל המעשה: המספר למד בישיבה בה היה נהוג שהבחורים נשארים בישיבה לשמחת תורה. הוא התחנך בביתו על 'רעבישע הקפות', שהתחילו בשעה שתיים-עשרה בלילה והסתיימו לפנות בוקר. היו כאלו בחסידות שאכלו את סעודת ליל יו"ט קודם ההקפות אבל אצל ההורים שלהם והמתניו עד לאחר ההקפות ורק אז הלכו לאכול את סעודת החג אפילו שכבר היה לפנות בוקר. בישיבה בה למד הבחור ג"כ הנהיגו לעשות את ההקפות בשעה שתיים-עשרה בלילה.

הבחור סיכם עם עוד כמה בחורים לאכול את הסעודה בליל שמחת תורה אצל מגיד שיעור אחד מהישיבה. הם דיברו עם המגיד שיעור שהם רוצים לאכול אצלם את הסעודה של ליל יו"ט והוא הסכים. אחר ההקפות הבחור הלך יחד עם המגיד שיעור לביתו. כשהגיעו לבית, נכנס המגיד שיעור למטבח לכמה דקות, והתחילו להכין את השולחן לסעודת החג. לפתע שאל הבחור את המגיד שיעור: "איפה שאר הבחורים, האם אני האורח היחיד כאן?". המגיד שיעור אמר לו: "כנראה שכן, אבל נמצאים כאן גם הבנים שלי והחתנים שלי, גם הם יאכלו כאן". לאחר זמן נשלמה הכנת השולחן לסעודה, כולם עשו קידוש ונטלו ידיים לסעודה. הסעודה היתה מיוחדת מאוד, דיברו דברי תורה, סיפרו סיפורי צדיקים וגם המאכלים היו משובחים מאוד. כשנגמרה הסעודה פנה הבחור לאכסניה שלו בלב שמח כשהוא מלא בעונג יו"ט.

למחרת הבחור פגש את חבריו ושאל אותם: "היכן הייתם אתמול בסעודה?", הבחורים ענו, "אנחנו היינו, אבל היכן אתה היית?", הבחור אמר: "אני לא מבין, אני הייתי שם אבל אף אחד מכם לא הייתם שם!", והם בשלהם, "כולנו היינו שם ורק אתה לא היית". בסוף התברר כי המגיד שיעור אכל את הסעודה מיד אחר התפילה לפני ההקפות ושאר הבחורים הצטרפו אליו לאכול אצלם את הסעודה. לאחר ההקפות כשהמגיד שיעור ראה שהבחור מתלווה אליו לביתו, הבין שהבחור עדיין לא אכל את הסעודה, כי אצלם נהגו לאכול את הסעודה אחר ההקפות, ולכן מיד כשנכנס לביתו נכנס למטבח, הודיע שיכינו שוב סעודה שלמה כאילו שלא אכלו כדי שהבחור לא ירגיש שלא בנח מכך שרק הוא אוכל עכשיו את הסעודה, ואכן כולם עשו קידוש ונטלו ידיים ואכלו שוב את הסעודה יחד עם הבחור הזה. הסיפור מעובד מתוך נועם שיח מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חייב במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

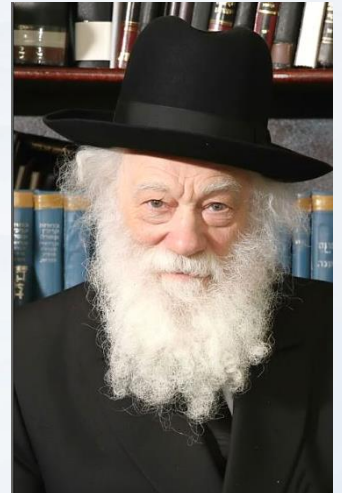
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב רפאל שמואל ברנבויס זצ"ל

הגאון הרב רפאל שמואל ברנבויס זצ"ל- נולד באדר ה'תר"פ (1920) בקנישין שבמחוז ביאליסטוק שבפולין. בצעירותו למד בישיבת 'אוהל תורה' בברנוביץ'. בהמשך למד בישיבת מיר בעיר מיר. בשנות מלחמת העולם השנייה נדד עם הישיבה לעיר וילנה, שם המתינו לקבלת ויזות לקוראסא (שהייתה מדינת תחת חסות הולנדית באיים הקריביים).

הם קיבלו ויזת מעבר ביפן ואז יצאו למסע שארך חודשיים ברכבת הטרנס-סיבירית עד לוולדיווסטוק ומשם לעיר קובה שביפן שם התעכבו כשבעה חודשים נוספים. בהוראת הממשלה היפנית הושבו לעיר שאנגחאי שבסין. לאחר המלחמה עבר יחד עם חלק מישיבת מיר לארצות הברית שם השתקע בברוקלין ניו יורק.

בשנת ה'תשכ"ד (1964) לאחר פטירת חמיו מונה עם גיסו הגאון ר' שרגא משה קלמנוביץ לכהן כראש ישיבת מיר. כמו כן שימש כחבר מועצת גדולי התורה של 'אגודת ישראל' בארה"ב. גאון. התמדתו הייתה מופלאה. הרביץ תורה כיובל שנים. שני בניו שהיו עתידים להיות מגדולי הדור נפטרו בחייו והוא עצמו לקה בהתקף לב.

בריאותו היתה רופפת ביותר עד שהוסיפו לו את השם 'רפאל'. למרות זאת תמיד היה בשמחה ולמד תורה בהתמדה. נפטר ב-כ"ח טבת ה'תשס"ח (2008) בברוקלין. חי כ-88 שנים. נפטר בבית העלמין סנהדריה שבירושלים.

אביו: ר' אריה לייב הי"ד. **אימו:** מרת גיטל הי"ד (אביו ואימו יחד עם שני בניהם וארבע בנותיהם נספו בשואה). **אישתו:** בת ר' אברהם קלמנוביץ (ראש ישיבת מיר בברוקלין ניו יורק). **מרבותיו:** הגאונים ר' אלחנן וסרמן הי"ד, רבי ישראל יעקב לובצנסקי הי"ד. **חברותא:** ר' חיים סידרר. **מתלמידיו:** הגאון ר' משה שיינרמן. **מילדיו:** ר' אריה לייב. **מספריו:** **אגודת אזוב**- שיעורים במסכתות כתובות ובבא בתרא **יבקוראי שמו**- ביאורים במקרא **יחידושי תורה ממרן הגר"ש ברנבויס**.

ר' יונה ברומברג, תלמיד ישיבת ברנוביץ סיפר: "אחד המתמידים הגדולים בישיבת ברנוביץ בזמני היה מי שנודע לימים כראש ישיבת מיר בארה"ב, הגאון הגדול רבי שמואל ברנבויס. אחרי שעזבתי את הישיבה, באתי פעם לבקר בה בדרכי מישיבת מיר הביתה, ושמעתי נפלאות אודותיו. מנהגו היה, **שביליות היה קושר חבל לרגלו ואת הקצה השני השליך מהחלון החוצה. כשהחברותא שלו הגאון הרב חיים סידרר היה הולך לבית המדרש לפנות בוקר, הוא משך את החבל והעיר אותו משנתו.** פעם אירע שהמשגיח הצדיק רבי ישראל יעקב לובצנסקי זצ"ל הי"ד היה צריך להעיר לו על משהו והתבטא: "תראו איזו פרנסה מכוערת יש לי. להגיד מוסר לבחור שאפילו את שיחת החולין שלו אינני מביין..." (יתד נאמן מוסף שבת קודש פרשת בא תשס"ח וכן בספר 'שמך לא שכחנו')

שנה אחת בימי בין הזמנים רבינו נסע לנפוש בפאלסברג שבהרים, לצורך החלמה מאירוע לב שעבר באותה שנה. גם כשהיה שם ישב כל היום בבית המדרש ולמד, עד שלאחר מספר ימים שאלו הגאון רבי אליהו דב וקטפויגל ראש ישיבת סאט-פלסברג: "ומה עם ה'בין הזמנים'?!". רבינו ענה לו: "באמצע הזמן אני עסוק בבבא בתרא, ועכשיו הרי אני יכול ללמוד מסכת חולין, וזהו ה'בין הזמנים' שלי". באותם ימים של בין הזמנים, שלחה יום אחד רעייתו הרבנית את אחת מבנותיה לבית המדרש לקרוא לו לבוא הביתה כדי לנוח קצת. אמר לה רבינו: "תגידי לאמא, שלהפסיק עכשיו יפריע לכל ה'בין הזמנים' שלי..." (כתרה של תורה)

עד שקדנותו סיפר אחד: לפני מספר שנים, הרשויות ביקשו לבקר את הנהלת החשבונות של הישיבה. גיסי שיחי' שימש כרואה-חשבון במקצועו, נקרא לסדר ולבדוק האם הכל תקין. הרבנית של רבינו הייתה מנהלת את החשבונות ואת העניינים הגשמיים של הישיבה, לכן היה גיסי יושב ועובד בבית רבינו. היה זה ביום שישי, וגיסי עבד שם כל היום עד סמוך לשב"ק.

רבינו ישב באותו חדר ולמד גמרא מסכת בבא קמא בהתמדה רבה - ממש כמו בחור-ישיבה. רבינו לא הבחין שגיסי יושב שם ועורך החשבונות עד שהגיע הזמן שרבינו סגר את הגמרא, רק אז הבחין שמישהו זר יושב בביתו ועובד. רבינו שאל לשלומו ושאל מה הוא מבקש כאן....

באחד הימים טס רבינו במטוס, כשהוא יושב במחלקה רגילה. כאשר הגיע הדבר לידיעת אחד מתלמידיו שנסע אף הוא במטוס זה וישב במחלקה ראשונה, פנה מיד לרבו בהצעה שיחליף עימו מקום כאשר רבי שמואל יעבור לשבת במחלקה ראשונה והוא יעבור לשבת במחלקה הרגילה. רבינו השיב לו: "לי אין בעיה עם המקום הזה. הבעיה היא שאני יושב בלי חברותא". הוא הוסיף ואמר: "**אם באמת אתה רוצה לעזור לי, תציע לי שיושב לידי שהוא יעבור למחלקה ראשונה, ואתה שב לידי ונלמד חברותא.**" (מתוך 'לקראת שבת')

תלמידו הגאון ר' משה שיינרמן שליט"א סיפר: "ביום האחרון לימי השבעה על בנו מחמדו זצ"ל, שהיה גדול בתורה וביראה, כאשר רבינו התיישב מעט כדי לקום, הרי מיד כשהחל לקום ועוד לא נעמד ממש, התחיל לדבר על דברי התוספות ב'בבא קמא' אודות פלגא נזקא קנסא... מי שלא היה יודע שהוא קם עתה מה'שבעה' היה סבור שללא ספק הינו באמצע לימוד של כמה שעות, וזאת לאחר שבוע שהיה מנותק מכל הסוגיות שלא היו שייכות לאבלות". (אוהל משה)

אחד הדברים שנכללו בהנהגתו לזקן יושב בישיבה' היה חדוואת דאורייתא, השמחה בכל חידוש, המשא ומתן ההלכתי מתוך להט ושמחה. כמו כן אמירת השיעורים שהיו מתוך שמחת התורה, **זאת למרות סבלותיו כששני בניו שהיו עתידים להיות מגדולי הדור נפטרו על פניו ל"ע,** כשהוא עצמו התבטא לא אחת שהדבר נעשה כניסיון משמיים לבטלו מהרבצת התורה, אבל הוא לא ייתן לדבר לשבור את רוחו.

כמו כן ייסורי הגוף שאפפו אותו שנים רבות, כשלא אחת אמרו טובי הרופאים שאבדה תקוותו לצאת מאותם מצבי סכנת חיים בהם היה, אבל בחדשי שמיים זכה להמשיך בהרצת התורה עוד תקופות ארוכות. (מתוך 'לקראת שבת')

כְּחָה שֶׁל אֲמוּנָה

לבית הקברות וכמעט התעלף. הוא רואה את הקבר של אביו בשלמותו עם המצבה. הוא פנה מיד לחברא קדישא במרוקו וזעק: "כל האישורים התקבלו, שולם הסכום וגם נערכה לויה גדולה בהר הזיתים. כיצד יתכן כי מול עיני עומד קברו של אבי? ובכלל, מי הנפטר שהוא לקבר ישראל בהר הזיתים אם לא אבי? האם שיקרתם עליי?!"

אנשי החברא-קדישא עשו בדיקה מהירה. "לפי המסמכים העברנו את בנימין כהן מקברו לארץ ישראל. אתה מוזמן להגיע למיקום המדויק של הקבר הריק". הם הגיעו לחלקת הקבורה ממנה הוצא הנפטר ושם התגלתה התגלית המרעישה: יהודי נוסף שקבור במקנס ששמו בנימין כהן הוצא מקברו ונקבר בהר הזיתים בירושלים בלוויה מכובדת עם הרבנים הראשיים.

ההלם והזעזוע היו גדולים ונוראים. דבר ראשון שהבן עשה היה להשיג אישורים חדשים ולקנות חלקת קבר חדשה בהר הזיתים. הוא שוב שילם סכום עתק. הפעם פיקח בעצמו על הוצאת אביו מקברו. הלוויה היתה צנועה ומצומצמת, אבל כעת הבן שמח שזכה להביא את אביו לקבורה – באמת. כל מי ששמע על הטעות הנוראה, לא הבין מדוע גלגלו משמיים כדבר הזה....

מדוע זכה יהודי אחר בשם בנימין כהן לקבורה בארץ ישראל ברוב כבוד ובמעמד הרבנים הראשיים? הבן בדק מיהו בנימין כהן שהוא לקבורה בטעות. אותו בנימין כהן היה אדם רווק, ירא שמיים ובעל מידות טובות שמסר נפשו בשביל המצווה לשמח חתן וכלה. בכל פעם כששמע על חתונה במרוקו, היה מגיע לשמח את החתן והכלה בצורה מיוחדת ו'מרים' את כל החתונה.

כאשר רצו לשלם לו, הוא היה אומר: "כל המשמח חתן וכלה כאילו בנה אחת מחורבות ירושלים. אני מבקש שתברכו אותי שאזכה להיקבר בהר הזיתים בירושלים כדי לראות כמה חורבות זכיתי לבנות ע"י שמחת חתן וכלה". חבריו אמרו לו: "תפסיק לבקש בקשות כאלו. אתה רווק, עני מרוד ממרוקו. כדי לזכות להיקבר בהר הזיתים צריך ניסים רבים והון תועפות של כסף".

הוא ענה להם: "אני בטוח כי בזכות המצווה של שמחת חתן וכלה, ה' ידאג לי שיביאו אותי לקבורה מכובדת בארץ ישראל". הוא המשיך לשמח חתן וכלה ולבקש את אותה ברכה, עד שנפטר לבית עולמו במקנס שבמרוקו.

להוציא את קברו ממרוקו לארץ ישראל זה בגדר נס מעל הטבע. רבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' היא תקום'. בפרט אם הושקעו כל כך הרבה תפילות מתוך שמחה של מצווה בעת רצון.

הביטחון של אותו יהודי, השמחה הגדולה בקיום המצווה, והתפילות הרבות של החתנים והכלות עשו את הבלתי יאומן. הם גרמו לבלבול אצל החברא קדישא להוציא אותו מקברו אחרי קבלת אישורים מורכבים, כולל קבורה מכובדת בליווי הרבנים הראשיים לישראל. עד היכן מגיעה כוחה של אמונה וביטחון בה'.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'טוב לחסות בהשם'. ניתן ללמוד ממנו על אמונה של אדם וכיצד בורא עולם מילא את בקשתו במלואה כנגד כל הסיכויים.

הרב גואל אלקריף שליט"א סיפר את המעשה המדהים הבא: יהודי מבוגר בשם ר' בנימין כהן הנמנה על הקהילה היהודית במרוקו. כל חייו חלם לזכות לעלות לארץ ישראל ולגור בה, אלא שמצבו הבריאותי המורכב, משפחתו וכל עסקיו שהיו במרוקו, לא אפשרו לו לעשות זאת.

מצבו הידרדר והוא נפטר. הוא נקבר בבית העלמין היהודי במקנס שבמרוקו. בנו, אדם עשיר גדול שגר בצרפת קיבל את הבשורה הקשה והגיע ללוויה.

בסיום השבעה הבן החליט למלא את המשאלה הגדולה של אביו- להעלות את ארונו לארץ ישראל כדי להיקבר בה. הוא שכר חברה מיוחדת המתעסקת בהעברת נפטרים יהודים בחו"ל אל ארץ הקודש תוך כדי הקפדה על כל כללי ההלכה ושמירת כבוד המת.

הוא שילם לחברה סכום גדול של \$100,000 בתקווה שיצליחו להשיג את כל האישורים מהממלכה המרוקאית ומהמשרדים בישראל. המהלך מצריך אישורים אשר יכולים לארוך חודשים ארוכים.

בחסדי ה', תוך זמן של שבועות בודדים התקבל האישור למהלך. ניתן להעביר את קברו של בנימין כהן ממרוקו לארץ ישראל. בנו העשיר קנה חלקת קבר ב'הר-הזיתים' בירושלים בסכום גדול. נקבעה לויה מיוחדת בארץ ישראל.

הארון הגיע ארצה. הרבנים הראשיים לישראל ששמעו על המקרה מהבן החליטו להגיע ללוויה ודיברו בה על מעלת הבן שטרח להביא את קברו של אביו מחו"ל אל ארץ הקודש.

עשרות אנשים ששמעו על הלוויה המיוחדת, השתתפו בלוויה. המעמד היה מכובד ומרגש. הקבורה הסתיימה כשהבן שמח מאוד שזכה למלא את משאלת ליבו של אביו.

לאחר מספר חודשים יהודי תושב הארץ חזר מטיול במרוקו. הוא פגש את בנו של בנימין כהן וסיפר לו בהתלהבות על הטיול המאורגן של קברות צדיקים במרוקו.

"טיילנו בשווקים ובמקומות העתיקים, ואפילו זכיתי לפקוד את בית העלמין היהודי במקנס. בין כל קברי הצדיקים ראיתי את קברו של אביך והתפללתי על קברו".

"על מה אתה מדבר?", הבן ענה, "לפני כמה חודשים העלינו את קבר אבי ממקנס להר הזיתים בארץ ישראל". "אני לא מבין על מה אתה מדבר", החבר השיב, "אני בעצמי עמדתי ליד קבר אביך והתפללתי בו".

הבן החליט לבדוק זאת בעצמו. הוא רכש כרטיס טיסה ועשה את את דרכו אל בית העלמין ב'מקנס' שבמרוקו. הוא הגיע

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יוסף בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
רחל רפאל בת השמח ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
מרים בת שרה ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
נעמי בת נתון ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעמה ע"ה
משה בן רוזה ז"ל	אילנה (מחורזה) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
סעדה בת בסה ע"ה	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
בתי (מרדנה) בת שמחה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	בנימין בן דב ז"ל
כל נשמות עם ישראל	שרה גבריאלי בת נאוה ע"ה	גרגורי צבי בן מרים ז"ל

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל עזרא בן כאתון ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אחרון (אורי) בן רבקה ז"ל
קסאנש בת ג'וניט ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה
שרה בת נקיס ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמח ע"ה
חיים חמוטל בן רינה ז"ל
ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
נעמי בת שרה ע"ה
דניאל בן מיה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל
רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל
נועה בת עישה ע"ה